

ՀԱՅԱԳԻՏԱԿԱՆ ՈՒԽՈՒՄՆԱԹԵՐԹ

Ա. ՏԱՐԻ 1926

Ճաղեկան՝ 1 ստեղծինգ:

ԹԻՒ 1-2 ՅՈՒՆՈՒԱՐ-ՓԵՏՐՈՒԱՐ

ԵՒԹԱԴԻ ՄԱՏԵՎԱԳՐՈՒԹԻՒՆՔ

բողոքական դպրուսի առաջելութ նախարարութեալ ի գլուխ գրագւ

(Ծառութափնութիւններ)

Բայց կարեւոր համարեցայ սակաւուք եւ զժամանակ քարոզութեանն Պաւղոսի նշանակելի ժամանակական կանոնաց Եւսեբի Պամփիլեայ արարեալ զըովանդակութիւնն։ Ուստի եւ զզիրան խակ ի ձեռս առեալ եւ զնոյն բացեալ գտի զչարչարան Փրկչին մերոյ յութեւտասներորդի ամի Տիբերեայ կայսեր լիեալ եւ խակ եւ խակ յերբորդում աւուր զյարութիւնն եւ դարձեալ ի քառաներորդումն զվերանան Քրիստոսի յերկինս։ Եւ յետ

1 β. Καρορ φիմնկ կարեւոր: β. Համարեցաք, զոր կ'ընդունի թռոռնեան Հատ. Ընթ.ոց Բ, Հատորին մէջ, էջ 151, Ե Համարեցա:Ա. Քարոզութեան: Ը Պօղոսի // 2 Բ. Նշանակեալ: Ե ի Ժամանական: ԳԵ պամփիլեայ: Բոլորը ունին առնել, զոր յոյնին Համաձայն կ'ուղեմ արտրել = ուղարկութեան: Բովանդակութիւն = ձառահարաւածութիւն // 3 Բ. Ճեք իսկ: ԳԵԼ ի ձեռն, Ա ձեռն, միայն Բ ի ձեռն = բարձր չենքած: Բ. Ճեք եւ զնոյն բացեալ: ԲԼ մերոյ // 4 ԱԵԼ յութուտասներորդի, Բ յութուտասն երրորդ (sic): Ա ի լուս. կայսեր: ԲԼ լեալ: Ա զի է լեալ փիմնկ լիեալ: Ը յերրում: Ե յաւուրն // 5 Բ ի քառասներորդութիւն, Ե ի քառասներորդին, որ Ճեք ի յոյնն:

սակաւ ինչ առուրց տեսի անդէն զընտրութիւն առաքելոյն ի սպասաւորութիւն եւ զնոյն իսկ զանուանակիրն¹ զՍտեփանոս եւ զայլս նորատունկս ընդ նմա: Եւ յետ այսորիկ ամբոխ յոյժ հրէից ի վերայ հասեալ տեսանէի, որպէս այժմ եւս վերագոյնն ասացաք, եւ զՍտեփանոս պատերազմեալ անդ եւ զՊաւղոս կամակից սպանմանն, որ յետ սակաւ ինչ միոյ մատուցեալ առ իշխանս հրէիցն, թուղթս առեալ տանէր առ հրէայն որ ի Դամակոս զաշակերտացն եւ զմիջոցաւ ձանսպարհին լինէր նմա բարբառ յԱստուծոյ: Եւ մաւտ ի վերանալ ամին այնորիկ, ի մտանել իննեւտասաներորդի ամին ծիրերեայ կայսեր սկիզբն առնելոյ քարոզութեանն Պաւղոսի ասէ պատմութիւնն: Եւ ընդ ամենայն տիեզերս ընթացեալ աւետարանէր զՔրիստոսի աստուածպաշտութիւնն մինչեւ ցերեքտասաներորդ

10 ամն Կղաւդեայ կայսեր ի դատաւորութեանն հրէից Փիլիկեայ, առ որով ամբաստանութիւն կրեալ Պաւղոսի ի հրէիցն՝ առնէր ընդ անձին պատմախանի: Որ զառաքեալն ի Կեսարիա ի բանտին կալաւ զերկուս ամն, յետ որոյ յաջորդեալ ի նմանէ զիշխանութիւնն Պորկեայ Ժեսուսի, իսկ եւ իսկ դատել զՊաւղոս յաւժարեաց հրէիցն մեծ իմն երախտիս համարեալ: Ապա յայնժամ զմտաւ ածեալ երանելոյն եթէ ոչ այլազդ ինչ կարէ զերծանել ի դաւածանութենէ անտի, եթէ ոչ հասեալ յատեանն առ կայսր բողոք հարկանիցէ եւ ապա անտի առաքէր ի Հռովմ առ Ներոնի կայսր: Էր ընդ նմա եւ Արքատապքոս զոր եւ ի դէպ իսկ ի միում թղթոյն գերեկից իւր կոչէ եւ Ղուկաս, որ զԳործս առաքե-

1 ԱԵ անդրէն, Ը անդ: Ա զընտրութիւն, Ը զընտրութիւն, Ե զնտրութիւննո . . . ի սպասաւորութիւննո || 2 Բ զոյն փիսնկ զնոյն: Ե զնոյն ինքն զանունակիրն: ԱԸ զՍտեփանոս: Ա զայլս եւս նոր . . . Բ նորատունկ: Ե այժման յոյն բնագրին համաձայն չունի նորատունկս, տես վերը, էջ 89, ծանօթ. 1: ԱԵ այնորիկ || 3 Ա հրէիցն վերայ, ԲԳ ի հրէից, Ը ի հրէիցն: Ա որպէս եւ այժմ: ԲԵ վերագոյն, Վերագոյն ասացաք = προείπαμεν || 4 ԱԸ զՍտեփանոս: Ը զՊօղոս: Ա չեք որ || 5 Ե իշխանս հրէից, Ա հրէից: ԱԸ թուխթս, Բ թութս: Ա դամակոս || 6 Եւ չեք ի յոյնն, որ մաւտ — այնորիկ նախադասութիւնը կը կապէ նախորդ հատուածին պատպէս . . . յԱստուծոյ մաւտ ի վերանալ ամին այնորիկ: Ի մտանել եւ այլն || 7 ԱԲ իննուտասաներորդի, Ը ինն ու ժ. որդի: Ե ամի: Բ Տիբերեայ || 8 Ա առնու: Ը Պօղոսի || 9 Բ ընթացեալս . . . աստուածպաշտութիւն: զՔրիստոսի աստուածպաշտութիւնն = τὴν εἰς Χριστὸν εὐσέβειαν: Ը յերեքտասաներորդ, ԲԳ յերեքտասան || 10 Ա ամ: Ը Կղօդեայ, Ե Կղաւդեայ: Գ ի դատաւորութեան: Ա Փիլիկեայ, Բ Փեղկեայ || 11 Ը Պօղոսի: Ը որ եւ: ԱԵԸ ի Կեսարիայ || 12 Ա կալաւ ի բանտին, Ը ի բանդին, Ե ի բանդի || 13 ԱԸ Պորկեա: Բ Փեստոսի: Ա դատեալ: Ը զՊօղոս || 14 ԱԸ երանելոյն, որուն ԲԵԸ կը կցեն Պաւղոսի (Ը Պօղոսի): ԱԳԵ թէ ոչ այլազդ կարէ || 15 Ե ի դաւածանութենէն, Բ անտ փիսնկ անտի: ԱԲԳ թէ ոչ: Ե յատեան || 16 ԱԲԳ ի Հռովմ, Ե ի Հռովմ առաքէր: ԱԲԳԵ Ներոն || 17 Ը իմում թիթոցն,

ամ ժթ) “Յիսուս աւծեալն Աստուծոյ . . . զիւրոյ արքայութեանն հանգամանս ամենայն հեթանոսաց քարոզել հրամայէրն, էջ 264: — (Կղաւդեայ ԺԳ ամ) “Կղաւդիոս զՓեղկես Հրէաստանէ ոստիկան առաքէ, առ որով Պաւղոս առաքեալ չարախաւսեալ ի հրէից առնէր ընդ անձին պատմախանի: Փեստոս փոխանակ առաքի Փեղկեայ, առ որով եկաց ի մեջ Պաւղոս առաքեալ եւ պատմախանի տայր վասն որոյ եւ պաղատէրն եւ անդ յատենին գիպէր լսել Ագրիպաս թագաւոր եւ կապեալ ի Հռովմ առաքէրն, էջ 270: — ԱՆերոն զԱգրիպինա սպան զիւր մայր եւ զՀաւրաքոյրն, էջ 270: — “ԱՆերոն ընդ այլ այս փառաւորս եւ զՀոգտարեիա (Յօրին. զՀոգտարեիա) զիին իւր սպանդ, էջ 272: — ԱՆերոն ի վերայ ամենայն յանցանացն նախ հալածանս քրիստոնէից յարոյց, առ որով (ԱՆերոնի ամ ԺԳ) Պետրոս եւ Պաւղոս առաքեալքն ի Հռովմ վկայեցինն, էջ 272:

¹ ՄԵԿՆՈՒԹԻՒՆ՝ “Զանուառանելիքն, լծ. որ Ե Ստեփան[ն]ոս, զի պատկ թարքմանի եւ ընկալաւ զպատկ մարտիրոսութեան. Եւ դարձեալ թէ որպէս Քրիստոս ի վերայ սպան[ն]ողացն աղօթէր առ հայր, նոյն պէս եւ նա ի վերայ քարկոծողացն, եւ այսու անուանակից եղեւ Քրիստոսին, Որուա, թղ. 6ա:

լրցն գրեաց ի զիրս եւ աւանդեաց: Եւ անդ ի Հռովմայեցւոց քաղաքին զերկեամ մի ողջյն գարձեալ նովին կապանաւք պահէր Պաւղոս: Զայս եւ մինչեւ ցոյն պատմէ Ղուկաս ի Դործու առաքելոցն, որ ի նմին խակ ժամանակի զդիրսն մատենազրեաց¹ եւ մանաւանդ զի զայսն ոչ այնպէս ինչ ստուգիւ զիտացեալ եւ ոչ զվկայութիւնն Պաւղոսի կարգեաց ի զիրս, քանիզ թողին զնա անդ Ղուկաս եւ Արխանալքոս եւ գնացին: Բայց Եւսեբի զժամանակին մանակն որ յետ այնորիկ էին ճշգիւ խուզեալ պատմեաց մեզ եւ յերկրորդ տոմարին Եկեղեցական պատմութեանն զվկայութիւն նորա²: Եւ ասէ զՊաւղոսէ եթէ արձակ շրջէր եւ նշանակէ թէ անարգել զբանն Աստուծոյ քարոզէր եւ թէ յայնժամ առաջի Ներովի կայր յատենի Պաւղոս եւ առնէր ընդ անձին պատասխանի եւ գարձեալ ի քարոզութեանն սպասաւորութիւն հասեալ վասն արձակելոյն ի կայսերէ եւ այլ եւս երկուս ¹⁰ ամս աւետարամնեալ: Եւ ի զլուխ մոլութեանն հասեալ Ներովին սպան նախ զԱգրիպինա զիւր մայր եւ ապա զՀամարքոյր իւր եւ զՀոկտարիա զկին իւր եւ զայս բաղումն զաղականս իւր: Ապա համաւրէն խակ շարժեաց զՀալածանս³ ի վերայ քրիստոնէից, ապա եւ

Ա Թեթոցն, Թոռոնեան սխալմամբ կը կարդայ թղթոցն եւ ուղղելի կը համարի ի թղթոցն,
Հատ. Ընթ. Ա, Էջ 153 || 1 ի Հռովմայեցւոց: Ը զերկեայմ || 2 ԳԵ կապանաւքն: Ա Պաւղոս,
Ը Պօղոս: Նովին կապանաւք պահէր = էֆուլառեւետո. Ա զայս մինչեւ ցայս: || 3 Ե որ եւ: Ը զգիրս ||
4 ԱԲԵ չիք ինչ: Ը Պօղոսի, Բ գրեաց փինկ կարգեաց || 5 Գ չիք անդ || 6 ԲԳ զժամանակն:
Բ ճշգրտիւ: ԱԸ յերկրորդում: ԱԸ տումարին, Բ տաւմարին: ԱԲ յեկեղեցական, Եկեղեցական ||
7 ԱԲԸ թէ || 8 Բ նշանակէր: Ե եւ եթէ || 9 ԱԲԸ Ներոնի: Ե Ներովի կայսեր || 11 Բոլորը ու-
րունեաց, ուղղեցի յոյնին համաձայն չաւ չնաշալուսածուաւ. Բոլորը Տուլուս-Բենան, ուղղեցի, յոյնը
բանաւ. ԱԲԳԸ Ներոնի: Ա զԱգրիպինայ, Ը զԱգրիպակինեայ || 12 Ե զմայր իւր: Ա զՀոկտարիայ,
ԵԸ զՀոքտարիայ: Ե բազում: ԲԳԵ ազգականս || 13 Բ եւ ապա: Ը շարժեալ:

¹ ԲԱՌԱՔՆՍՈՒՈՒԹԻՒՆ՝ Յոյն բնագրին տծ թվթլուն սուշրափակամեոս ասութիւնը, որուն բառական յու-
նաշոնչ թարգմանութիւնը աւանդած է Եւսեբ եայ Ժամանակագրութեան թարգմանիչը՝ “Ամովթիս
... բժշկական ճարտարութեանց մտադիր լիներ եւ չիր հանդամանաց հերձլոյ զմարմինս համադրէր”, Ա,
Էջ 204 = չաւ թիթիօս սու ձատօմակն օս սնէ շրափական շուրջ մօտ կը ներկայանայ չիր համա-
դրէ աւելի հայացի ձեւի տակ: Եւթաղեան այս բացատրութեամբ կուղղուի Ագաթանց գեղեա-
իսկապէս անիմաստ զանցեալ իրացն եղելոց չիր համակառիւլ նախադասութիւնը, Էջ 5—6, եւ կը կար-
դացուի “չիր համակառիւլ”, հմտէ Կոր. Վարդ., Էջ 316 եւ ԺԹ: Այլուր Եւ Թաղ
սուշրափակն կը հայացընէ ի համենի գրէլ ասութեամբ, տես Էջ 77, տող 3:

² ՄՐՋԱՅՆՈՒՅԻՆ՝ “Առաքեցաւ ի Ներոնեայ Փեստոս ի տեղի Փելիքսեայ եւ իբրեւ ասաց զդատաս-
տանն Պաւղոս առաւեցու ի Հռովմ + աղաս (ասորին միայն ԽօօԳՆ) կապանաւք: Բայց Եր ընդ Պաւղոսի
Արէսուրուս, այն որ զառն այսորիէ իուշ զնտ գերեից իւր (Հայը ՕՄ. յօթ and renders առաջ, for առաջ) Ե-
Պ-Հ-Կ-Ա որ գերեւ զնորդաւ առաւելոցն ...: Այս-իւր Եր ի կապանաց իւրոց եւ անիսուին + արուէր անդ զնտան
Ասուսուծոյ ...: Ի ժամանակի իբրեւ արար եւ զդատասխանին վասն անցին իւրոյ, յայնմ ժամանակի լոդա-
նութիւն մեռունիտամ ի դաշտուն + արողաւնեան, այլ իբրեւ եկն նա երիցու անդոմ ի քաղաք անդր, ապա
կատարեցաւ նա վիայունեամբ, Եկ. պտմ., Պա. Բ., Գլ. ԻԲ, Էջ 123.

³ ԲԱՌԱՔՆՍՈՒՈՒԹԻՒՆ՝ ԱԸ ունին զՀալածումն, Ե Հալածումն, Բ Եւ Բագրատուունի (Գիրք աս-
տուածաշոնչք, Էջ 1109) զՀալածանն եւ Գ զՀալածանս. Յոյն բնագիրը սակայն ունի չածօււուն
ծաւայմօն, որուն Եթէ հետեւիլ հարկ է, պէտք է հայ բնագիրն աննշան փոփոխութեան ենթարկել ու
ընթեռուլ “Համաւրէն իսկ շարժեաց հալածանս” կամ “հալածումն”. այս պարագային սակայն յունա-
բանութեան անհանց գիւնաւորում կը ստանայ հայ նախադասութիւնը՝ “Համաւրէն” ածականին իր
գոյականէն բայց միջամտութեամբ բաժանումով: Ես կը կարծեմ սակայն թէ հայ թարգմանիչը ճիշդ
այս գունաւորումէն խուսափելու մտքով է որ աղատ թարգմանութեան ենթարկած է նախադասութիւնս՝
յոյն ածականը մակայի վերածելով շնորհալիօրէն: Յոյն բնագրէն ազդուած է ակնյայտնի Եի ընթեր-
ցուածը, տես վերագոյն, Էջ 89:

յառաքելոցն սպանութիւնս մտարերեալ՝ կոչեաց զՊաւղոս եւ միւսանգամ կացոյց յատենի: Էր ընդ նմա դարձեալ եւ շուկաս: Եւ անդ հասանէր Պաւղոսի յերեսներորդում եւ ի վեցերորդում ամի կենարար չարչարանացն տեառն եւ յերեքտասասաներորդում ամի ներովնի կայսեր վկայել¹ սրով զզլուխ երանելոյն կտրեալ: Եւ արդ է յիննեւտամներորդէ ամէ Տիբերեայ կայսեր, յորմէ քարոզել զաւետարանն սկսաւ մինչեւ ի քսաներորդն երկրորդ՝ ամք չորք եւ Գայիսի նոյնակէս ամք չորք, դարձեալ եւ կղաւդեայ սակաւ ինչ պակաս քան զամն չորեքտասանն, զոր յաջորդեալ ներովնի յերեքտասասաներորդում ամի իւրոյ իշխանութեանն սպան զառաքեալն: Եւ արդ գրէ ինքն խկ Պաւղոս առաքեալ առ Տիմոթէոս վասն առաջին պատասխանատութեանն² իւրոյ եւ ամէ այսպէս թէ Յառաջին պատասխանատութեանն իմում ոչ ոք եղեւ ընդ իս, այլ ամենեքեան թողին զիս, մի համարեսցի նոյցա այն. այլ տէր պաշտպանեաց ինձ եւ զաւրացցց վիս, զի ինեւ քարոզութիւնն հաստատեսցի եւ լուիցեն ամենայն հեթանոսք եւ ապրեցայ ի բերանոյ առիւծուն. եւ զայս զներովնէ ասէր: Այլ վասն երկրորդին, յորում վախճանելոց էր ըստ վկայութեանն՝ ասէ Զբարւոք պաշտանդ քո կատարեալ կալ, զի ես այսուհետեւ

1 Բ առաքելոցն: Ես սպանութիւն մտարերեաց || 2—3 Ե յերեսներորդի եւ ի վեցերորդի, ԲԳ վեցերորդում, Ը չիք ի վեցերորդում: Ե յերեքտասասաներորդի ամին || 4 ԱԳԼ Կերոնի: ԱԲԼ Երանելոյն, չիք ի յցնն: Ա եւ արդ ի յիննեւտասաներորդի ամի, Բ յիննուտասաներորդէ, Ե յիննուտասաներորդէ, Ը յինն եւ ի Ժ. Երորդէ || 5 Բ ամէն: Ա յորմէ Հետէ: Ե ի քաններորդ: Բ Երրորդն || 6 Ե չորս: ԵԸ թու հոմοιօτεլευτոն չունին եւ Գայիսի նոյնապէս ամք չորք: Ե Կլաւդեայ, Կլօդեայ: Ա չիք սակաւ || 7 ԳԼ զոր եւ: Բոլորը Կերոնի: Ե յերեքտասասաներորդի ամի տէրութեան իւրոյ || 8 Ե գրէ այդ եւ ինքն || 9 Ե չիք թէ: ԵԸ յառաջնում || 10 ԱԸ ամեներին || 11 Համարիցի: ԱԲԳԼ զներոնի: Ա ասէ || 14 Բ ըստ վկայութեան: Ըստ վկայութեանն, հմմտէ վերը, Էջ 23, 27—28: Ե զբարիոք:

¹ ԲԱՌԱՔՆՍՈՒԹԻՒՆ՝ Այսպէս յոյն բնագրին համաձայն՝ սոնէթի τօն Պանձոն . . . մարտսրդուա, մինչդեռ Զօ հրապեան սիսալ ընթերցած, սիսալ բմբռնած, ու հետեւաբար սիսալ բաժանած ու սիսալ կիտագրած է նախադասութիւնս՝ “եւ անդ հասանէր Պաւղոս ի յերեսներորդում եւ վեցերորդում ամի կենարար չարչարանացն տեառն. եւ յերեքտասասաներորդում ամի ներոնի կայսեր վկայեաց, սրով զգլուխ երանելոյն կտրեալլ. Կուրօրէն կը հետեւին այլասեռած ու յօշտուած այս ընթերցուածին Բագրատունի փառատունի փոքրիկ տարբերութեամբ (“եւ անդ հասանէր Պաւղոս յերեսներորդում ու այլն) Գիքը առառածաշունչք, Էջ 1109 եւ Թոռոնեան տառացի Հատ. Ընթերցուածոց Բ. հատորին մէջ, Էջ 153: Զօ հրապեան գայթած է անտարակոյս իր բնագրին (Գ) տուած վկայեաց ընթերցուածէն, որ միւս ձեռագիրներու մէջ կը ներկայանայ վկայեալ լաւագոյն տարբերակով, զոր Թոռոնեան Հատ. Ընթերցուածոց Ա. հատորին մէջ կ'ուզէ վկայել, Էջ 415. Ետև վերջաւորութեամբ աներեւոյթի ինդիր կարելի չէ յարուցանել այստեղ. Հմմտէ Ա. յարնեան, Քերականութիւն հայկակնեան լեզուի, Էջ 414—415:

² ԲԱՌԱՔՆՍՈՒԹԻՒՆ՝ Գ. կը չարագրէ այստեղ պատասխանադրութիւն, Ը եւս ունի ոյցն աղճատ ձեւը թէ հսու եւ թէ յաջորդ տողին մէջ, մինչ միւս բոլոր ձեռագիրներն առանց բացառութեան կ'աւանդեն պատասխանադրութիւն գատական կանոնաւոր ընթերցուածք: Բագրատունին կը գրէ Երկիցս եւ Զօ հրապ մի անգամ չեմ գիտեր ինչո՞ւ եւ ինչպէս պատասխանադրութիւն (Էջ 1109): Թոռոնեան կը ձանօթագրէ թէ “պատասխանադրութիւն ընտիր չէն” (Հատ. Ընթ. Ա, Էջ 416), որուն սակայն կը գտուարի հաւանութիւն տալ Կուրօր, Կոր. Վարդ., Էջ 301. Կոր այլրի թուած եղծ ընթերցուածները սակայն անպայման կը վերստանան իրենց նախկին տարագը, Եթէ օր մը համեմատութեան կարենան զրուիլ լաւագոյն ձեռագիրներու ընթերցուածներուն հետ. Հմմտէ Գայթթէ ան ան, Սրբազնն պատարագամատոյցը հայոց, Էջ 335, Մէն էվիշեան, Արդի լեզուագիտութիւն, Էջ 125—126, Ա ձառ եան, Քննութիւն եւ համեմատութիւն եղնկայ նորագիւտ ձեռագրին, Էջ 80, Վարդան եան, Բառաքննական գիտողութիւններ, Ա, Էջ 109 եւ Տաշեան, Ուսումն դասական հայերէն լեզուի, Էջ 548:

նուիրեալ եմ եւ ժամանակ դարձի իմց հասեալ կայ ի վերայ: Եւ զի Ղուկաս միւսանդամը ընդ նմա էր, յետ սակաւ միոյ ասէ ի թղթին թէ Ողջոյն տայ քեզ Ղուկաս որ ընդ իս է¹: Եւ արդ է ամենայն ժամանակ քարոզութեանն Պաւլոսի քսան եւ մի ամ² եւ այլ եւս երկու ամք, զորա ի կեսարիա ի բանտին կատարեաց եւ առ նոքիմբք դարձեալ այլ եւս ի Հռովմ զերկուս ամն առաջինն եւ յետոյ տան ամ, որպէս լինել³ ամենայն ամաց միահամուռ ի կոչմանէ նորա մինչեւ ցկատարումն երեսուն եւ հինգ ամ: Այլ մի ոք այտոքիւք մեղագիր լինիցի եւ աղարտիցէ զոր ասեմն թէ ի Գործս առաքելոցն Ղուկայ զայդ չկը ասացեալ: Ո՛ այր զու մտացի, որ հարցանեսդ եթէ վասն զի ի Գործս առաքելոցն չկը գրեալ՝ ընդունիցիս եւ ասիցես թէ Ա՛ այս զշուկաս, որ զվկայութիւնն Պաւլոսի պատմէ³: Եթէ երկուք միայն ամաւքն այնոքիւք թուեալ էր Ղուկայ¹⁰ դՊաւլոսի կեանսն ի Հռովմ եւ զվկայութիւն նորա պատմեալ էր մեզ, ապա եւ ոչ միոյ

1 Ե կա, Ը միանդամ փինկ միւսանդամ || 2 Ե ի թղթին ասէ, ԱԸ ի թիթին: Ե տա...
ընդ իսս է || 3 Ը Պօղոսի || 4 ԱԸ ի Կեսարիայ: Ե ի բանդին || 5 ԳԵ ամն առաջինս, Ը ամն առաջին:
Ե որպէս զի լինել ամենայն ամացն... ի կոչմանէն... ցկատարումն || 7 Բ այդ մի ոք: ԱԲԳ լիցի:
Գ առաքելոց || 8 մտացի դու: Ա հանեսդ փինկ հարցանեսդ || 9 Բ որ եւ զվկայութիւն: Ը առաքելոց:
Ե յաւելուածով Պաւկայ զայս չեք գրեալ: Ա ընդունիցիս, Գ ընդունիցիս, Ը ասացիս ||
10 Ը Պօղոսի: Ե եւ եթէ: Ա ամաւքն ամաւքն, Բ ամաւք || 11 Ը ՊՊօղոսի: ԱԸ զկեանսն: Բ ի Հռովմ:
Ե զվկայութիւնն, չեք նորա:

¹ Մէջբօրուիսու Պաւելոց Սիմոնու կատարութեան իւրոյ, որ յետ այսր (այսպէս է ուղեղ կիտադրութիւնը): Ընկալ այսուհետեւ վասն այսց վկայութեանց նորա զոր սասց ելեւ ի ուուլ դաստիարակույն իմց, ասէ, յաստին նուսադէ անդ [առէ] աւ աւ յելբորց դիմեցւ առ իս, այլ ամենէւն նորին իս: Ո՞ համորեցին նոցտ այս մեռէ (ասորին չունի մեռէ), բայց ինչ ուր (Հայր օմ. օձա) սահնական եր եւ լաւրացոց զիս, զի ինեւ առողջութեան իսաւրեցի եւ լուիցեն ամենայն ներանուս, զի ապրեցայ ես ի բերանոյ սախ-ծոս... այսինքն ի ներանուս... Զի ցուցի վասն վկայութեան իւրոյ, այս որ զկնի նորա լինելոց էր, զի յայտնապէս ասէ վասն նորա աստէն ի սկզն թղթի եթէ ես արդ այսուհետեւ, ասէ, նուիրեալ եմ եւ ժամանակ իմց դարձին հասեալ կայ: Յայսմիկ յերկրորդում թղթի աստ, զոր առ Տիմոնիթէս իբրեւ գրեաց ցուցանէ թէ Լու-իս մեյն եր ընդ նմոն, Եկ. պատմ., Դպ. Բ, Գլ. Իր, Էջ 124—125: — Videntur hie duo Pauli epistolarum loca simul iungi; nam in epistola ad Colossenses IV, 14, ait: Salutat vos Lucas medicus carissimus; in epistola vero ad Timotheum secunda tantum legitur Lucas est tecum solus, Zaccagni, Էջ 533, Ժանօթ. 15:

² ՆՄԱՆՈՒԹԻՒՆՆ Պկղբնաւորութիւն եւ կատարած Վարուցն Մաշտոցի (Կորեան), կը գրէ Կորայր, թուի գրեալ հետեւորութեամբ եւթաղի... Կորիւն առ ի նշանակել թէ քանի ամս տեւեց Մաշտոցի կրօնաւորական կեանքն (զոր ինքն կ'անուանէ հաստութ): Կ'ըսէ՝ Եւ արդ լինի համար հաւատոց երանելոցն՝ ամէ քառասուն եւ եւթն (տպ. քառասուն եւ հինգ), ...: Եւ արդ առնու համար ամաց սրբցն (տպ. սրբոցն) հաւատոց ի չարութուուր ամէն կրմանայ արբայի մնչեւ ցառաջին ամն երկրորդ Յաղկերտի որդւոյ Վասամայ, Էջ 29: Այս եւս կը յիշեցընէ զեւթաղի յաջորդ տեղիդ “Եւ արդ եւ յինեւունուրդէ ամէ Տիմոնիթէս կայսեր... մնչեւ ի քսաներորդն երկրորդ՝ ամէ չորք... Եւ արդ է ամենայն ժամանակ քարոզութեանն Պաւլոսի քսան եւ մի ամէն, Կոր. Վարու., Էջ 172—173:

³ ԲԱՌԱՋԱՆՈՒՈՒԹԻՒՆՆ Պվ այր դու մտացի — պատմէն այժմեան յոյն բնագրին մեջ հիմնովին խանդամուած է եւ գարձած անըմբոնելի այնպէս որ Զաւագու ինքնահնար յաւելուածներով հաղիւ յաջողականդանել խեղաթիւրուած այս տեղիքը պայմանաւ որ հարցանեստոր բայի փոխարէն դրուի կամ ենթագրուի առեւոր կամ թերեւս նաեւ ոնդիւոր. Հայ թարգմանիչը շատ անորոշ նշանակութեամբ է որ հայացուցած է յոյն բառը ու այսպէս հատուածին միտքը թեթեւորէն աղօտած:

Ենչ իրիք մեղ պէտք էին քննութեան ժամանակացն։ Այլ քանզի զվկայութիւն նորասա ոչ զրեաց, զի յետոյ այլուր զդիրսն զրեաց, հաւանեաց Եւսերի ժամանակադրի եւ իբրեւ սիրելի մտադիւրութեամբ ընկալ զպատմութիւնն։ Քանզի Քրիստոսի աշակերտացն հաւանութեամբ եւ հաւատովք զհարցն վարդապետութիւնս եւ զաւանդութիւնս ընկալ ևալ ի շնուած անձանց, արքայութեանն երկնից լինին ժառանգաւորք։ — Յառաջա-բանիս տունք *J¹*։

ՎԿԱՅՈՒԹԻՒՆ ՊԱհՂՈՍԻ ԱԹԱՔԵԼՈՅՑ

Առ Ներովնիւ կայսերբ հռովմայեցւոց վկայեաց անդ Պաւղոս առաքեալ կտրեալ զգուխն սուբերաւ յերեսներորդի եւ ի վեցերորդի ամի կենարար չարչարանացն զբարւոք պատերազմն պատերազմեալ ի հռովմ քաղաքի, որ աւը հինգ էր պանեմոս ամսոյ³, որ կոչի հռովմայեցւոց յառաջ քան զերիս կաղանդացն յուլիս ամսոյ, որ է մարգաց ամիս⁴,

1 β. ψετεξήν Μηρ (sic): Παψα τις ηξ — δωμανικωσίν = ούδεμιᾶς τινος ἡμῖν ἐδεῖτο (Palatinus τε Boeclerianus ἔδει) περιεργίας τῶν χρόνων. Βλ. αὐτὸν καὶ: Α. αυτοῦ: Β. Κειμένον | 3 β. τε ήρρη: ΑΡ (= Τελ., θ. 1925 2, Σπ. ερωτική, 3αγονούμιθεων Βούλγανην ζήν ήσαρη μανούμιθεων, έχ ζητη) αγακέρωτας | 4 Α. ζωτικού: Β. φωρηταφετούμιθεων: Ε. ζωτικηνημιθεων, Ζ. ενκατεβαλ φωρηταφετούμιθεων τε ζωτικηνημιθεων: Ρ. ησαρην ηφωρηταφετούμιθεων τε ζωτικηνημιθεων | 5 Ζ. ζηνηδ: Ε. ιενετε:

1 Ա չունի խորագիր: Գ վկայութիւնք (զոր սակայն Սարդիսեան կը գրէ վկայութիւն, Եւագր, էջ ՃՓԸ) նոյնպէս վկայութիւնք ՎԴԲ (= Եղմ., թ. 1925 2, Մուրատ, Յայտ. Յովհ., էջ ՅԿԴ) եւ կանայ եանց, Տուցակ, էջ 20: Բ Պետրոսի առաքելոց, Ե սրբոյ Պաւղոսի առաքելոց, Ը առաքելոց | 2. ԱԳԼԲ Ներոնիւ, Ծ Ներոնի: Ա կայսեր: ԱԲ Հռոմայեցւոց: Լ չիք անդ: Գ զգլուխ, Սարդիսեան սակայն զգլուխն, անդ | 3 Լ չիք եւ: Ա ի վեցերորդ միւսները վեցերորդի, ուղղեցի: Գ չարչարանաց, Ա չարչարանացն տեառն: Ե զբարիոք | 4 ԱԳ (Սարդիսեան՝ զատերագին) ԱԼ պատերազմ: Ա վկայեալ փինկ պատերազմեալ: ԱԲԳ (Սարդիսեան՝ ի Հռոմ) Լ ի Հռոմ, Ե ի Հռովմայեցւոց քաղաքին, յոյնն էն Պօմպ: Լ եօթն էր պանեմն ամսոյ, Ը ամսոն | 5 ԱԲԳ (Սարդիսեան՝ Հռովմայեցւոց) Հռոմայեցւոց, Ե Հռովմայեցւոցն: Լ յուլեայ փինկ յուշա ամսոյ, յոյնը՝ լօսլէան: Ա որ կոչէ փինկ է: Ա միս փինկ ամփս: Ե չիք որ է մարգաց ամփս:

¹ ԲԱՌՈՒՅՆՆՈՒԹԻՒՆՆ՝ “Ցառաջաբանիս պուած յունիս նախաղասութիւնը ԱԷն զատ ունին ինձի մատչելի միւս ձեռագիրները՝ ԲԵԼ, վերջինը պուած էն՝ գրութեամբ. նյոնպէս ինձի ծանօթ Ա (Սարգիս եան, Ցուցակ, Ա, էջ 37), Կ (Conybear, Catalogue, էջ 10) եւ Պ (Մուրատ, Յայտնութեանն Ցովհաննու հին հայ թարգմանութիւն, էջ ՅԱԴ) կը պահեն ինդրական այս տնահամարը, ինչպէս նաեւ Որոտն եցին, որ ինչպէս պիտի տեսնենք ստորեւ, կը գրէ իր Մեկնութեան մէջ “յՈւսումնասիրէն մինչեւ ի Վեյութիւնն Պողոսի էն պուած էն, թղ. 8ա, տե՛ս եւ վերը, էջ 36:

² ՄԵԿՆՈՒԹԻՒՆ՝ ԱՀՅՈՒՆՔՆ ՊԱ-ՂԸՒՔ. ԼՃ. զարեամբն ասէ. ցուցանէ (37 և 38 դարձեալ) այժմ զուրն, զերքն եւ զորպահսն կատարմանն (36 կատարումն), Որոտ., թղ. 6ա:

³ ՄԵԿՆՈՂԻԹԻՒՆ՝ “Պանելոս (37 պաներմոս) իններորդ ամիս է յունաց”, ՈՐՈՌ., ԹՂ. 6 ա, թ. 38 Զ. չունի այս մեկնողիւնը:

⁴ ԲԱՌԱՔՆՆՈՒԹԻՒՆ ԵՒ ՄԵԿՆՈՒԹԻՒՆ՝ ԻՆՉՎԵԱ ՎԵՐՆ ԱՐԴԵՆ ԺԻՇԵՋԻՆՔ ԿՈՆ Ի Բ Ի Ր Ի ԵՇՄԱԾՆՔ ՄԱ-
ՏԵՆԱՊԱՐԱՆԻՆ ՄԵՋ ԵՐԵւԱՆ ՀԱՆԱԾ ՀԱՄԱԿՈՍՈՐ ԱՊԱՀՈՎԱՆԱԿԲ ՀԱՄ ԿԱՐԵՒՈՐ ՄԱՐԲԵՐԱԿ ՄՔ ԿԵ ՆԵՐԿԱՅԱ-
ՋՐԵՆ ՀՈԽ՝ “յառաջ քան զերիս կաղանդացն յունիտ ամսոյ, որ է մարդոց ամիս” եւ օտորեւ՝ “ի հինգե-
տասաներորդում շրջանակի ամսոյն յամսեանն յունի, որ է մարդոց, որ աւր քսան եւ ինն էր ամսոյն”:
Այս ընթերցուածներու մասին լունի բիրի արտայայտած կարծիքը, եջ 14 եւ 28—29, կը գնահատենք
ուժգնորեն, բայց առ ալժմ չենք համործակիր բնադիրի մեջ հիւրենկալել ԵՇՄԱԾՆՔ պահպանակին

յորում կատարեցաւ սուրբ առաքեալն իւրով վկայութեամբ ի վաթսներորդի եւ յիններորդի ամի փրկչին մերոյ Յիսուսի Քրիստոսի տեառն գալստեանն:

Եւ արդ է ամենայն ժամանակն, յորմէ հետէ վկայեացն Պաւլոս, երեք հարիւր եւ երեսուն ամ¹, մինչեւ ցըրրորդ հիպատին Արկագեայ եւ ցերրորդ հիպատին² Խորեայ, երկոցունց եղած ինքնակալաց աւգոստից³ թագաւորաց, յիններորդում ինդիկտիո-

1 Ա իւրոյ: ԲԸԼ վկայութեամբն, Լի ընթերցուածը Սարդիս եանի մօտ կը փախուի վկայութեամբ, Յուցակ, Բ, էջ 464: Իւրով վկայութեամբ, այս ւասին տես վերը էջ 23: Գի ընթերցուածը Սարդիս եան կը չարափոխէ ի վաթսուներորդի, Եւագր, էջ ձժկլ || 2 Ե չիք տեառն, նյոնակւ յշնը: Գե գալստեան, նյոնակւ Սարդիս եան Լի ընթերցուածը կը կարդայ գալստեանց, Յուցակ, Բ, էջ 464 || 3 Լ չիք եւ արդ — ամսոյն || 3—4 Ա զճ եւ լ ամ, Բ յ եւ լ ամ, Ը երեք ճ եւ լ ամ: ԱԸ հիւպատին: ԱԸ հիւպատին: Գ չիք եւ ցերորդ հիւպատին Ոնորեայ, Ե չիք միայն հիւպատին || 5 Գ երկուց: Ե աւդոստաց, յոյնը անցուստաց, Ե չիք թադաւորաց, յոյնն ալ չունի:

կղզիացած ընթերցուածները: — Ուստանեցին կը մեկնաբանէ “տես այժմ զի վայրէնց [է] յուլէն (36 յուլիս) ասէ, եւ շաբէրէն յանէն, ուր վկայեաց ի իթն, թղ. 6 ա:

¹ ՄԵԿՆՈՒԹԻՒՆ՝ “Արդ է ամենայն ժամանելին ու եւ լ ամ. լծ. թիւս այս է ի կատարմանէն Պաւղսոի մինչեւ ցամն ուր Եւթաղ (ՅԵ Եւ թախ) զցանդ առաքելոյս (Գործոց առաքելոց?) յօրինեաց եւ էր ի ծննդենէն Քրիստոսի ն ամ եւ թագաւորելոյն Արքադեայ եւ Ուուեա, գ ամ,, Որուա,, թղ. 6ա:

² ՄԵԿՆՈՒԹԻՒՆ ԵՒ ԲԱՌԱՔՆՍՈՒԹԻՒՆԻՆ՝ “Հիղարքն (այսպէս 37 Եւ 38, իսկ 36 հւ-դադուն)։ Ի՞ւ զժամանակն եւ կամ զիշխանութիւնն յայտնէ ն, Որուա, թշ. 6ա: — Բագրատունի սիալ կը կիտագրէ այստեղ, մինչեւ ցըրրորդ՝ հիպատին Արկադեայ, եւ ցերրորդ՝ հիպատին Ոնորեայ, էջ 1110, Նորայր կոր. Վարդ., էջ 34, տես յշնը մέջրւ տից պարօնսից տանտից նուռեաւ, տետարտից մէն Արքածիւն, տրիտից ծէ Ծնարիւն տան ծնո ձեւագն եւ այլն:

նին¹, ի հնդետասաներորդում շըջանակի ամացն, յամնեանն յունի, որ է մարերի, որ աւրքսան եւ ինն էր ամսոյն:

Եւ ես ստոյգ նշանակեցի զժամանակ վկայութեանն Պաւղոսի: — Տունք Ժ²:

Ա յիններորդում ամին ինդ: 22 ունին լնդէտունին, բ լնդէտունի, ուղղեցի || 1 ԱԲԴ ի հինդետասաներորդում, և ի հնդետասաներորդի: Ը ամաց, յոյնը չիք ամացն: Գի յամնեանն ընթերցուածը Սարդիսեան կը կարդայ ամսեանն Եւադր, Ճժլ: Ակ յունիս: Ե չիք որ է մարերի || 2 Բ յինն: Ե չիք ամսոյն || 3 Ծ զժամանակա: Բ եւ Սարդիսեան իբր ընթերցուած Գի վկայութեան: Լ Պաւղոսի առաքելոյ:

Խսկապէս հայաշունչ տիպ ու ձեւ՝ “զի պահեսցի ի ուղի որոնցն յանդիմանութիւն” եւ “դորա ինքնին բողոք կալեալ առ ուղ ուրոնցն”, ԻԵ, 21 եւ 25. հմատէ Նորայր, Կորիւն Վարդ., էջ 109—110:

¹ ՄԵԿՈՒՈՒԹԻՒՆ² “Ընդէտունն (այսպէս 37 եւ 38, իսկ 36 Ընդէտուն) . լծ. ըստ յունաց թուականին ժե ամ է (այսպէս 37 եւ 38, մինչ 36 ասէ), որպէս առաջիկայսդ: Յայսմ ժամանակի եղեւ եւ ցանկ Պօղոսի թղթոցնն, Որ սա, թղ. 6 ա:

² ԲԱՌԱՀԱՆՆՈՒՈՒԹԻՒՆ³ Ինչպէս վերն արդէն մատնանշեցինք վկայութեանս տնահամարը չեն պահած հայ ձեռագիրները. իսկ յոյնին սուշիու: Տ կը գտնուի in Cryptoferratensi tantum codice, Որ սեց ին սակայն կ'աւանդէ մեզի պակաս այս տնահամարը իր Մեկնութեան մեջ ինչպէս պիտի տեսնենք գրելով “եւ դառն դուն է որ ասէ այն վկայութիւն Պաւղոսի առաքելո. առ Ներոնի կայսերի հռոմայեցոց մինչեւ ցայն թէ ստոյգ նշանակեցի զժամանակ վկայութեան առաքելոյն Պաւղոսին, թղ. 8 ա:

(Ծարուակելի:)

Հ. Ա. ՎԱՐԴԱՆԵԱՆ

ՍԱՑԵՆԱԳՐԱԿԱՆ

ՅՈՒՆԱԲԱՆ ԳԳՐԱՅՑ

ԵՒ

ՆՐԱ ԶԵՐԳԱՑՄԱՆ ՅՐԱՉԱՆՆԵՐԸ

ՆԵՐԱԾՈՒԹՅՈՒՆ

(Ծարուակելութիւն:)

§ 15. Գրեթու Սահմարուսի վկայութիւնը Ռէմբուդունի լնդէտունուն ինչ ու աշխատութեան հայերէն լուրէ ժամանակուն ճառին: — Յովշաննէս Որոտնեցուց անկախ: Ոլիմպիոդորոսի ինչ որ երկի հնագոյն հայերէն թարգմանութեան մասին հաղորդում է գրիգոր Մագիստրոսը “առ վարդապետն Սարդիս, ուղղուած իր նամակում: “Բայց եւ գտեալ մեր իսկ ի հայ լեզու, — գրում էնա, — գրեալ թարգմանչացն՝ զգիրս Ողղոմպիոդորոսի, զօր Դաւիթ յիշատակէ, կարի յոյժ սքանչելի եւ հրա-

շալի բանաստեղծութիւնս մակաւասար բոլոր իմաստասիրական բանիցն¹:

“Զգիրս Ողղոմպիոդորոսի, զօր Դաւիթ յիշատակէն, կարծում ենք, որ Էլիասին ընծայուած Ստորոգութեանց մեկնութեան չենց այն հայերէն թարգմանութիւնն է, որից քաղուածօրէն օդտուել է Յովշաննէս Որոտնեցին:

Մագիստրոսի հաղըրդած տեղեկութեան մեջ ուշագրաւ մի կէտ կայ: Ոլիմպիոդորոսի գրուածքի հայերէն թարգմանութիւնը նա համարում է “թարգմանչացն, գործ: Ինչպէս կը տեսնենք, թարգմանութեան մասին այդ տեղեկութիւնը միանգամայն սխալ է, եթէ “թարգմանչացն տակ հասկանանք Սահմակ-Մեսրոպի աշակերտներին:

Մագիստրոսի վկայութեան մեջ ուշագրութեան արժանի է սակայն նրա նկատողութիւնը, որ իր գտած թարգմանութիւնն այն Ոլիմպիոդորոսի աշխատութիւնն է, որին յիշատակում է Դաւիթ փիլիսոփան: Եւ իրաք Նորպաղատոնական Դաւիթ մեկնիչը “Սահմանք իմաստասիրութեան,

¹ ՏԵՌ Կ. Կոստանեանց, Գրիգոր Մագիստրոսի թղթերը, Աղեքանդրապատ. 1910, էջ 66: